

Inleiding

Ervaringswerkers hebben ervaring in het leven met een psychische aandoening. De specifieke kennis en vaardigheden die ze tijdens hun herstelproces verwerven, benutten zij ten behoeve van lotgenoten, hulpverleners en de ruimere geestelijke gezondheidszorg (GGZ). Door een tekort aan kennis over hun drijfveren ontstaat een gebrekkige afstemming tussen ervaringswerkers en hun werkcontext.

Huidige studie: Wat zijn de drijfveren van ervaringsdeskundigen in de geestelijke gezondheidszorg om een rol als ervaringswerker op zich te nemen?

Methodologie

- Semi-gestructureerde kwalitatieve interviews met 14 ervaringsdeskundigen in de GGZ
- 22 selectiegesprekken vooraf aan de opleiding: 'basistraject ervaringswerker'
- Analyse door drie onderzoekers

Resultaten

Ervaringsdeskundigen wensen, via hun rol als ervaringswerker, te bouwen aan een **positieve identiteit**. Twee hoofddrijfveren, die in voortdurende wisselwerking staan, sturen ervaringswerkers aan in dit groeiproces. Dit zijn een **verlangen naar normalisatie** en een **drang naar stabilisatie**.

Conclusie

Door het vinden van een **acceptabel evenwicht** tussen het verlangen naar normalisatie en de drang naar stabilisatie bouwen ervaringswerkers aan een positieve identiteit.

Aanbevelingen

- Grotere aandacht en zorg vanwege hulpverleners voor de drijfveren van ervaringswerkers is belangrijk in functie van het realiseren van een betekenisvolle participatie van ervaringswerkers.
- De resultaten zijn ondersteunend voor:
 - het inrichten van opleidingen
 - het opmaken van functieomschrijvingen
 - het uitbouwen van een supportief werkklimaat

De **systematische participatie van ervaringswerkers** is hierbij aanbevolen.

- Verder onderzoek is aanbevolen om het inzicht te verfijnen in de (wisselwerking tussen de) drijfveren van ervaringswerkers.

(contact: joeri.vandewalle@ugent.be)

